ΕΤΟΣ Ιβ'. Ἐν Πάτραις τὴν 7 Νοεμβρίου 1886 Ἀριθ. 618

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜαὶ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν

Ὁ Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ τοῦ κυρίου πρωθυπουργοῦ.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰσάγων εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, εἶπεν ὅτι· «Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν ἠδύνατο νὰ ἐξευρεθῇ στάδιον οἰκονομιῶν, ἀλλ' ἠδύνατο νὰ ἐξευρεθῇ ἐὰν ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀπόφασιν νὰ μεταβάλῃ πολιτικήν». «Ἀλλὰ νομίζω, προσέθετο ὁ κ. πρωθυπουργὸς, ὅτι πάντα τὰ διατρέξαντα καὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἐκτὸς ἡμῶν ἐπ' ἐσχάτων καθιστῶσιν ὅλως ἄσκοπον τὴν ἐξέτασιν, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἔχει σκοπὸν νὰ μεταβάλῃ πολιτικήν.» Ἡ περίοδος αὕτη τοῦ λόγου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἶναι καθ' ἡμᾶς ἡ θλιβερωτέρα, εἰς ἀλγεινὰς δ' ἐνέβαλε σκέψεις πάντας τοὺς συλλογιζομένους πολίτας τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. Ἐνῷ ἡ συλλογιζομένη μερὶς τοῦ Κράτους ἀνέμενε ν' ἀκούσῃ ὅτι ἐπέστη πλέον ὁ χρόνος ὅπως ἡ Ἑλλὰς μεταβάλῃ πολιτικήν, ἣν ἀκολουθήσασα κατεσράφη ὑλικῶς καὶ ἐζημιώθη εἰς τὰ καίρια ἠθικῶς, ἤκουσε παραδόξως διὰ στόματος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει ἀπόφασιν νὰ μεταβάλῃ αὐτήν· ἐνῷ δ' ἀφ' ἑτέρου ἐπίστευεν ἡ συλλογιζομένη μερὶς τοῦ Κράτους ὅτι ὅσα διέτρεξαν ἐπ' ἐσχάτων παρ' ἡμῖν καὶ ἐκτὸς ἡμῶν, εἶχον πλέον πείσει πάντας ὅτι ἐπέστη ὁ χρόνος νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν ἀγυρτικὴν πολιτικήν, ἥτις ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τὴν χρεωκοπίαν καὶ τὴν ἀτίμωσιν, ἤκουσε παραδόξως ἐκ στόματος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἀκριβῶς αὐτὰ ταῦτα τὰ διατρέξαντα παρ' ἡμῖν καὶ ἐκτὸς ἡμῶν, κατὰ τὴν γνώμην τῶν κυβερνώντων ἡμᾶς, ἀποκλείουσι πᾶσαν σκέψιν περὶ μεταβολῆς τῆς ἡμετέρας πολιτικῆς.

Ἀλγεινὴ, τῇ ἀληθείᾳ, διάψευσις τῶν προσδοκιῶν τοῦ Ἔθνους, ἥτις δὲν ἀνεμένετο νὰ ἐπέλθῃ καθ' ἣν στιγμὴν ἡ χρεωκοπία κρούει τὰς πύλας τοῦ τόπου καὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι ἀποτυχίαι ὑπερεπλήρωσαν τὸ ποτήριον τῶν πικριῶν καὶ τῶν ἀπογοητεύσεων τοῦ ἔθνους.

Ποίαν ἐννοεῖ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος ἡν ἡ χώρα δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ μεταβάλῃ; ἐννοεῖ ἄρά γε τὸν προαιώνιον πόθον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς τοῦ νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἕνωσιν καὶ ν' ἀναλάβῃ τὸ ἐκπολιτιστικὸν αὐτῆς ἔργον ἐν τῇ Ἀνατολῇ; Ἀλλὰ τοῦτο, δὲν ἀποτελεῖ πρόγραμμα πολιτικὸν ἢ κυβερνητικὸν οὐδ' ὑπόκειται εἰς διαρρύθμισιν ἀνάλογον τῶν περιστάσεων ἢ τῶν βλέψεων τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων· εἶναι ἰδέα συμφυὴς αὐτῇ τῇ ὑποστάσει τοῦ ἡμετέρου γένους, μετ' αὐτῆς δὲ γεννώμεθα καὶ μετ' αὐτῆς ἀποθνήσκομεν, διότι καθιερώθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν διάνοιαν διὰ ποταμῶν αἱμάτων καὶ ποταμῶν δακρύων, ἅτινα ἡ ἡμετέρα φυλὴ ἔχυσεν ἐπὶ σειρὰν αἰώνων. Δὲν πρόκειται λοιπὸν περὶ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας τὴν ὁποίαν καὶ ἂν ἠθέλαμεν δὲν θὰ ἐδυνάμεθα ν' ἀποβάλωμεν ἀπὸ τῆς διανοίας τοῦ ἔθνους, ἢ νὰ μεταβάλλωμεν αὐτήν, κατὰ τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα οἱουδήποτε πολιτικοῦ ἀνδρός· πρόκειται μόνον ἁπλῶς περὶ τῶν μέσων δι' ὧν ἐπιδιώξαμεν μέχρι τοῦδε τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας ταύτης, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν προορισμὸν δι' ὃν ἐγενόμεθα Κράτος. Περὶ τούτων λοιπὸν τῶν μέσων ὁμιλεῖ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ περὶ τούτων λέγει ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ μεταβάλωμεν πολιτικήν, διότι περὶ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος· τοὐναντίον ἐπάγεται ὅτι «πάντα τὰ διατρέξαντα παρ' ἡμῖν καὶ ἐκτὸς ἡμῶν ἐπ' ἐσχάτων ἀποκλείουσι πᾶσαν σκέψιν περὶ μεταβολῆς αὐτῶν.

Λαμπρὰν, τῇ ἀληθείᾳ, παρηγορίαν προσφέρει ἡμῖν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν καταδικάζει σύσσωμον τὸ παρελθὸν, καὶ θρηνεῖ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτοῦ, πληροφορῶν ἡμᾶς ὅτι δὲν δυνάμεθα ν' ἀλλάξωμεν τὴν ὁδὸν, ἥτις μᾶς ἤγαγεν ἤδη εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου παρ' ἣ ἱστάμεθα. Ὡραῖον, τῇ ἀληθείᾳ, οἰκονομικὸν σύστημα προβάλλει εἰς τὸ ἔθνος, καθ' ἣν στιγμὴν ἅπαντες βλέπομεν πρὸ ἡμῶν ἀπειλητικὸν τὸ φάσμα τῆς χρεωκοπίας τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἰδιωτῶν, προτείνων ἡμῖν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐθνικῆς ἐξαντλήσεως εἰς ἔργα παραφροσύνης καὶ προδοσίας.

Ποῖα εἰσὶ τὰ μέσα δι' ὧν μέχρι τοῦδε τὸ ἑλληνικὸν Κράτος ἐπεδίωξε τὸν προορισμὸν αὐτοῦ εἰς ὃ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καλεῖ ἡμᾶς νὰ ἐμμείνωμεν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποφασίσωμεν νὰ μεταβάλωμεν τὴν ἐθνικὴν πολιτικήν, καὶ χάριν τῶν ὁποίων τὸ ἔθνος πρέπει νὰ ἐξαντληθῇ εἰς φόρους, δαπάνας καὶ δάνεια; Ταῦτα εἰσὶ τὸ σύνολον τῆς πρὸ εἰκοσαετίας ἐπισήμου ἐνεργείας τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων δι' ἧς αὗται ἐπεδίωξαν τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐθνικῆς ἰδέας. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς ταύτης, ἅτινα τὸ ἔθνος ἔχει ἤδη ὑπ' ὄψιν του, δίδουσι τὸ μέτρον τῆς ἀποδοχῆς ἣς τυγχάνει ἡ πολιτικὴ αὕτη παρὰ τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει, ἥτις θὰ ἦτο, τῇ ἀληθείᾳ, πεπορωμένη εἴποτε ἠρκεῖτο καὶ ἐπανεπαύετο εἰς αὐτά.

Διὰ τίνων μέσων ἐπεδιώξαμεν μέχρι τοῦδε τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐθνικῆς ἰδέας; διὰ ποίας ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς δαπάνης ἐθέσαμεν εἰς ἐνέργειαν τὰ μέσα ταῦτα; ποῖα εἰσὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα δι' αὐτῶν ἀποτελέσματα; Τὸ γόητρον αὐτῶν ἐστερεώθη ἄρά γε τόσον παρὰ τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπηται αὐτῇ νὰ τὰ καταδικάσῃ, ὥστε νὰ μὴ τῇ ἐπιτρέπηται ν' ἀρίσῃ τὴν πεπατημένην τρίβον τὴν εἰς αὐτὰ ἄγουσαν;

Τὴν πολιτικὴν τοῦ γένους ἡμῶν ἀποκατάστασιν μέχρι τοῦδε ἐπεδιώξαμεν ἐξωτερικῶς μὲν διὰ τῆς ἀναζωπυρήσεως τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος παρὰ τοῖς ὑποδούλοις ἡμῶν ἀδελφοῖς, διὰ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἀποστόλων, οὓς ἡ ὑπηρεσία ἀποκαλεῖ προξένους καὶ πρέσβεις, ἐσωτερικῶς δὲ διὰ τῆς ὀργανώσεως τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων εἰς στρατιωτικὴν δύναμιν ἱκανὴν, ἐν δεδομένῃ εὐκαιρίᾳ, νὰ διεκδικήσῃ εἴτε μόνη, εἴτε μετ' ἄλλων τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ· καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην κατηναλώσαμεν ἐπὶ εἴκοσιν ἤδη ἔτη θησαυροὺς νοημοσύνης καὶ δραστηριότητος, θησαυροὺς χρημάτων καὶ ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων δανείων. Ἐνῷ δὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας ταύτης κατέδειξαν πλέον καὶ τοῖς τυφλοῖς ὅτι εἰς μάτην [illegible] καὶ ἐμοχθήσαμεν καὶ ἐδαπανήσαμεν καὶ ἐδανείσθημεν καὶ ἐξηντλήσαμεν πᾶσαν ἐθνικὴν ἰκμάδα, ἔρχονται σήμερον οἱ κυβερνῶντες ἡμᾶς καὶ λέγουσιν εἰς τὸ ἀπογοητευμένον ἔθνος, εἰς τὸ πεῖσμα τοῦ ἄλγους αὐτοῦ, ὅτι πρέπει νὰ ἐξακολουθῇ νὰ θύῃ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ εἰς τὴν ἄνοιαν ἥτις ἐγένετο αἰτία τῆς κακοδαιμονίας του.

Νὰ ἱδρύσωμεν βλακικοὺς συλλόγους ἐπισταθοῦντας εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἀνατολῆς καὶ νὰ μισθοδοτῶμεν Πρόεδρους καὶ παραπρόεδρους· νὰ στείλωμεν Πρέσβεις ἠλιθίους καὶ προξένους τὴν ὑποστάθμην τῶν κομμάτων· νὰ διοργανώσωμεν στρατὸν χάριν ἐμόνον καὶ μόνον δημοκοπίας ἢ ἀγυρτίας, χάριν μόνον τῶν προμηθειῶν, χάριν μόνων τῶν στρατηγῶν καὶ ὑποστρατήγων οὓς δημιουργεῖ, πρὸς πόμπευσιν αὐτοῦ τοῦ στρατοῦ, ἑκάστοτε μικροπολιτικὴ, ἄξια ἀγχόνης· Ἰδοὺ ποία εἶναι ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ ἣν λέγει πρὸς τὸ ἔθνος ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ μεταβάλωμεν· ἰδοὺ ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ὁποίας καλεῖται τὸ ἔθνος νὰ προσφέρῃ τὸ ὑστέρημά του, τὸν ἄρτον τῶν τέκνων του.

Τί ἐκάματε μέχρι τοῦδε διὰ τῶν συλλόγων σας ἐν τῇ Ἀνατολῇ, πρὸς προπαρασκευὴν τοῦ ἐθνικοῦ ἔργου; Διεφθείρατε μόνον μερικοὺς ἐκεῖ ἀμέμπτους τέως χαρακτῆρας. Τί ἐκάματε ἐν τῇ Ἀνατολῇ διὰ τῶν Πρέσβεων καὶ τῶν προξένων σας; Κατωρθώσατε δι' αὐτῶν νὰ κάμετε ὥστε νὰ συχαθῶσι καὶ ν' ἀποτροπιάζωνται οἱ τίμιοι καὶ οἱ συνετοὶ ὁμόφυλοι τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν, ἧς περιφανῆ δείγματα περιήγαγον ἀνὰ τὰς ἑλληνικὰς κοινότητας οἱ ἀπόστολοι οὗτοι τοῦ ἑλληνισμοῦ! Τί ἐκάματε διὰ τοῦ στρατοῦ σας ὃν ὀργανώνεται καὶ ἀναδιοργανόνετε καὶ δι' ὃν ἐδαπανήσατε ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων, δι' ὃν ἐδημιουργήσατε στρατηγοὺς καὶ συνταγματάρχας, δι' ὃν θὰ δουλεύσωμεν ἡμεῖς καὶ νὰ τέκνα ἡμῶν; Κατερρίψατε τὸ γόητρον τοῦ 1821 καὶ ἐκάματε νὰ πιστεύσωσιν οἱ φίλοι ἡμῶν ὅτι ἡ ἐνεστῶσα γενεὰ δὲν ἐκληρονόμησε οὐδεμίαν στρατιωτικὴν ἀρετὴν τῆς προηγουμένης!

Διατί οἱ σύλλογοι σας δὲν ἐπετέλεσαν, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, τὸ ἔργον τῆς φιλικῆς ἑταιρίας; διατί οἱ πρόξενοι σας δὲν ἔπραξαν ὅτι κατώρθωσαν ἐν ἑλληνικαῖς χώραις οἱ Ἰταλοὶ καὶ Αὐστριακοὶ πρόξενοι; διατί ὁ στρατός σας δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ κατὰ τὴν ὀργάνωσιν πρὸς τὸν Βουλγαρικὸν στρατόν; Ἔλλειψαν τάχα ἐκ τοῦ τόπου πατριῶται καὶ ἀφιλοκερδεῖς ἄνδρες, ἵνα γίνωσιν ἐν τῇ Ἀνατολῇ οἱ ἀπόστολοι τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἑλληνισμοῦ; Ἔλλειψαν τάχα ἐκ τοῦ τόπου ἄνδρες δυνάμενοι ν' ἀντιπροσωπεύσωσιν ἀποτελεσματικῶς παρὰ τοῖς ὁμοφύλοις τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν; Δὲν ἐδύνατο τάχα ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς νὰ εἶναι πρὸ πολλοῦ ὁ ἐλευθερωτὴς τοῦ γένους; Μήτε ἄνδρες ἔλλειψαν ἀπὸ τὸν τόπον, μήτε αἱ στρατιωτικαὶ ἀρεταὶ ἐξέλιπον ἀπὸ τὴν συνείδησιν τοῦ στρατοῦ· ἀλλὰ μόνον φυτώριον τῶν ἀντιπροσώπων σας ἐγένοντο τὰ πολιτικά σας σαλόνια, ἐν οἷς μεμολυσμένη κομματικὴ ἀτμοσφαῖρα [illegible] τὸ ἦθος καὶ τὴν διάνοιαν;

τὸν δὲ στρατὸν οὐδέποτε διενοήθητε νὰ καταστήσητε ἱκανὸν νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμόν του· τὸν ἐδημιουργήσατε, τὸν ὀργανίζετε, τὸν ἀναδιοργανίζετε δι' ἄλλους σκοπούς, ὁτὲ μὲν ἀγωνιζόμενοι πρὸς τὸ ἔθνος, ὁτὲ δὲ πρὸς τοὺς ξένους, οὓς ἐκλαμβάνετε τόσον ἁπλοϊκούς, ὥστε νὰ τρομάξωσιν ἀπὸ τὰ μορμολύκειά σας, καὶ νὰ τείνωσιν οὖς εἰς τὰς ἀξιώσεις σας.

Εἰς ἐξακολούθησιν αὐτῆς λοιπὸν τῆς πολιτικῆς ἡ Κυβέρνησις ἐννοεῖ νὰ ἐπιβάλῃ νέα βάρη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, νὰ ἐξαντλήσῃ τὴν παραγωγικὴν αὐτοῦ ἱκανότητα καὶ δραστηριότητα καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ δοῦλον τῆς πενίας καὶ τῆς ταπεινώσεως, πρὶν ἢ δυνηθῇ νὰ ἐλευθώσῃ μίαν πέτραν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς χώρας.

Τὴν πολιτικὴν ταύτην, ὅσον καὶ ἂν λέγηται αὕτη ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐθνικὴ καὶ ἀναπόφευκτος, τὸ ἔθνος ἀποστέργει· ἂν δὲ αὕτη εἶναι ὄντως ἡ ἐθνικὴ πολιτική, προτιμᾷ τὴν ἐναντίαν, τὴν ἀντεθνικήν, διότι ἐὰν ἐκείνη μᾶς ἐρήμαξεν, ἴσως μᾶς σώσῃ αὕτη. Εἰς πραγματοποίησιν τῆς πολιτικῆς ἐκείνης ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐξακολουθῇ φορολογούμενος πέραν τοῦ μέτρου τῶν δυνάμεων του, εὐχαρίστως δ' ἤθελεν ὑποβληθεῖ εἰς πᾶσαν θυσίαν, ἐὰν ἡ Κυβέρνησίς του μετέβαλε πολιτικήν.

Εἰς τί δὲ συνίσταται ἡ εὐκταία αὕτη μεταβολή; εἰς τοῦτο: Νὰ ἠθικοποιηθῶσι πρῶτον οἱ ἀξιοῦντες νὰ τᾶς κυβερνῶσι, νὰ ἀποκτήσωσι δὲ τὸ θάρρος νὰ θυσιάζωσι καὶ δημοτικότατα καὶ πολιτικὰ συμφέροντα εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος, ἢ μᾶλλον νὰ τεθῇ τοῦτο ὑπεράνω ἐκείνων ἐν τῇ συνειδήσει τῶν διεπόντων τὰς τύχας τοῦ τόπου· κατόπιν δὲ νὰ ποτισθῇ τὸ ἔθνος ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ καθήκοντος, ἄνευ τοῦ ὁποίου τὰ ἔθνη δὲν δύνανται νὰ νὰ μεγαλουργήσωσι· μέχρις δὲ τῆς συντελέσεως τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἀναγεννήσεως, διὰ πολιτείας ἐναρέτου καὶ πατριωτικῆς, τὰ μεγαλεπήβολα σχέδια νὰ παραμερίσωσι εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διάπλασιν τοῦ ἐθνικοῦ ἤθους, ὅπερ σήμερον εἶναι διεφθαρμένον καὶ συνεπῶς ἀνίκανον νὰ διαπράξῃ μεγάλα.

Ἐν ἄλλοις λόγοις νὰ μὴ ἐμπαίζωμεν ἑαυτοὺς, νὰ περιορίσωμεν τὸν στρατὸν καὶ τὰς πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ δαπάνας εἰς τὰ μᾶλλον στενὰ ὅρια, ν' ἀνακουφίσωμεν δὲ τὸ ἔθνος ἀπὸ βάρος τριάκοντα ἑκατομμυρίων ὅπερ πηγαίνει εἰς μάτην. Καὶ ἂν ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, ἀκούομεν νὰ μᾶς λέγωσι, διαταραχθῇ τὸ καθεστὸς ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ ἡ κληρονομία ἡμῶν περιέλθῃ, διὰ τὴν ἀπουσίαν ἡμῶν, εἰς ἄλλους; Βεβαίως δὲν θὰ μᾶς καλέσωσιν εἰς αὐτήν, ἀλλὰ τί πταίει; Ἀλλὰ καὶ ποσάκις δὲν ἐπήχθη κατὰ μέρος ἡ κληρονομία αὕτη καὶ ἡμεῖς ἐμείναμεν ἔξω, διότι δὲν εἴχομεν τίτλους συνέσεως καὶ περιεσκεμένης ἐργασίας; Ἠρωτήθη ποτὲ ὁ Φωκίων· «Πότε οὖν, ὦ Φωκίων, συμβουλεύεις Ἀθηναίοις πολεμεῖν;» Ἀπεκρίθη· «ὅταν τοὺς μὲν νέους ἰδῶ τὴν τάξιν βουλομένους φυλάττειν, τοὺς δὲ πλουσίους εἰσφέρειν, τοὺς δὲ ῥήτορας (τοὺς σημερινοὺς πολιτευομένους) ἀπέχεσθαι τοῦ κλέπτειν τὰ δημόσια.»

Ὁ ἀνοικονόμητος οἰκονομολόγος.

Ὁ κύριος ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος εἰσήγαγεν ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους τὸν νέον αὐτοῦ προϋπολογισμόν. Ἐν αὐτῷ δὲν γίνεται πλέον λόγος περὶ τῆς θελκτικῆς ἐκείνης πλὴν ψευδοῦς καὶ ἀνυπάρκτου ὁάσεως, τῆς φευγούσης πάντοτε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ὁδοιπόρου, ἣν ὁ αὐτὸς Πρωθυπουργὸς διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ κυρίου Καλλιγᾶ ὠνόμασεν ἄλλοτε Γῆν τῆς ἐπαγγελίας καὶ εἰς τὴν πεζὴν γλῶσσαν Ἰσοζύγιον, ὅπερ, κατὰ τὰς τότε ἰδέας καὶ ἐπαγγελίας τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἤθελεν ἀνορθώσει τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους καὶ ἤθελεν ἀνυψώσει τὴν Ἑλλάδα ἀπέναντι τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὁ δὲ Ἑλληνικὸς λαὸς ἤθελε προσκληθῆ νὰ δρέψῃ τοὺς ἀγλαοὺς καρπούς τῶν θυσιῶν του, δὲν γίνεται, λέγομεν, πλέον λόγος περὶ Ἰσοζυγίου καὶ τοῦ λαμπροῦ οἰκονομικοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος, δι' οὗ αὕτη ἤθελεν ἐλευθερώσει ὅλους τοὺς δεδουλωμένους ἀδελφοὺς λαοὺς καὶ ἤθελε στήσει τὸν θρόνον της ἐπ' αὐτῆς τῆς Βπταλόφου, ἀλλὰ γίνεται λόγος περί τινος πλέον ἢ Ἰσοζυγίου, γίνεται λόγος περὶ περισσεύματος καὶ περὶ ἐθνικῆς οἰκονομικῆς ἀνθηρότητος. Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον τὰ μὲν ἔξοδα τοῦ κράτους ἀνέρχονται εἰς 93 ἑκατομμύρια, τὰ δὲ ἔσοδα αὐτοῦ εἰς 97 ἑκατομμύρια, ἤτοι ἔχομεν περίσσευμα 4 ἑκατομμυρίων! Ἐν τῷ λόγῳ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου ὁ κύριος πρωθυπουργός, ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν καὶ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἐποιήσατο πολὺν λόγον περὶ θυσιῶν τοῦ ἔθνους ἀναλόγων πρὸς ἐκείνας τῶν Γάλλων καὶ Ἰταλῶν, περὶ προπαρασκευῶν σπουδαίων, περὶ στόλου μεγάλου καὶ περὶ ἐθνικης δόξης! Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἢ εἰρωνεύεται σκληρῶς τὸ ἔθνος καὶ ἑπομένως εἶναι ἀνάξιος νὰ τὸ κυβερνᾷ ἔπειτα μάλιστα ἀπὸ τόσα δεινὰ, ἅτινα κατειργάσατο ἐπὶ τῆς ῥάχεως αὐτοῦ, ἢ δὲν ἠξεύρει εἰς ποῖον τόπον ζῇ καὶ εὑρίσκεται, καὶ εἶναι ἄξιος οἴκτου, ἀξιῶν νὰ κυβερνᾷ ἄγνωστον αὐτῷ τόπον· ὁπωσδήποτε ὁ ἄνθρωπος οὗτος κατήντησεν ἀνοικονόμητος διὰ τὸ ἔθνος.

Πάντες φωνάζουσιν ὅτι ὁ λαὸς δὲν δύναται νὰ ἀνθέξῃ ἐπὶ πλέον εἰς τὰ ὑπάρχοντα βάρη, τὸ ἔθνος ὀδύρεται διὰ τοὺς ἐπαχθεστάτους καὶ δυσαναλόγους φόρους, οὓς ἡ ἐγκληματικὴ σπατάλη τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ ἐπέβαλεν ἄλλοτε εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ ταλαιπώρου τούτου ἔθνους, πάντες ἤλπιζον, ὅτι μετὰ τὸν οἰκονομικὸν ὄλεθρον τοῦ ἔθνους ἂν ὑπέστη συνεπείᾳ τῶν πάντοτε μὲν σχεδιαζομένων, οὐδέποτε δὲ πραγματοποιουμένων προπαρασκευῶν διὰ τὴν ἐθνικὴν δῆθεν ἰδέαν, καὶ ἐν τούτοις ἐξαντλουσῶν τοὺς πόρους τοῦ ἔθνους καὶ σπαταλουσῶν τοὺς ἱδρῶτας τοῦ λαοῦ, καὶ αἵτινες κατέστησαν ἐπὶ τέλους ἡ μάστιξ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ διηνεκὲς μαρτύριον αὐτῆς, πάντες ἐπίστευον, ὅτι μετὰ τὴν οἰκονομικὴν καταιγίδα, ἣν τὸ ἔθνος ὑφίσταται ἤδη πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι πάντοτε τοῦ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ ἐν τούτοις μὲν πραγματοποιοῦσιν αὐτὴν ὡς ἐκ τῆς ἀθλιότητος τῶν κυβερνήσεών του, ἀπεναντίας δὲ βλέπων ὅτι διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς ἀδελφούς του γίνεται αὐτὸ ὁλονὲν δοῦλον τῆς οἰκονομικῆς ἀθλιότητος καὶ οὕτω οἱ μὲν δοῦλοι δὲν ἐλευθεροῦνται, οἱ δὲ ἐλεύθεροι ὑποδουλοῦνται εἰς ζυγὸν πολὺ βαρύτερον τοῦ ὀθωμανικοῦ, εἰς τὸν ζυγὸν τῆς χρεωκοπίας, εἰς ὃν, ὅταν τὰ ἔθνη ὑποκύψωσι, δυσκόλως ἐλευθεροῦνται, πάντες λέγομεν, ἤλπιζον, ὅτι ἔπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ δεινά, οἱ πολιτικοί του ἤθελον ἐπὶ τέλους σωφρονήσει καὶ ἤθελον ἐνασχοληθῇ πρὸς θεραπείαν τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεώς του καὶ πρὸς βελτίωσιν τῆς μελλούσης τύχης του. Πάντες ἐνόμιζον, ὅτι τὸ ἔθνος θὰ ἔβλεπε τέλος πάντων ἡμέρας αἰθρίας καὶ ἡσυχίας τινός. Ἐν τούτοις ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς παρουσιάσθη ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, καὶ ἀντὶ νὰ φέρῃ κλάδον ἐλαίας, σκορπίζει ὡς νέος Ζεὺς κεραυνοὺς προπαρασκευῶν καὶ πολέμων, κεραυνοὺς ἐθνικῆς ἰδέας καὶ ἐθνικῆς δόξης! Καὶ πάντα ταῦτα διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐξαπατήσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον νὰ χορηγήσωσιν αὐτῷ τὰ 97 ἑκατομμύρια τῶν δῆθεν ἐσόδων, ὅπως οὗτος ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ σπαταλήσῃ τὰ 93 ἑκατομμύρια τῶν πραγματικῶν ἐξόδων πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀπειραρίθμου κηφηνολογίου, ὅπερ τῷ ψάλλει τοὺς παιγνιωδεστάτους του, ἀδρότατα ἀμειβόμενον ἐκ τοῦ δημοσίου χρήματος, καὶ ὅπερ ἔχει τὴν ἕδραν του ὄχι μόνον «ἀνὰ πᾶσαν Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος» ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Κωνσταντινουπόλει. Τὰ οἰκονομολογικὰ συστήματα τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, συνιστάμενα εἰς ψευδεῖς καὶ εἰκονικοὺς προϋπολογισμοὺς, εἰς πλαστὰ ἰσοζύγια, εἰς φόρους ἐπὶ φόρων καὶ δάνεια ἐπὶ δανείων, δὲν κατέληξαν εἰμὴ εἰς τὴν ἀπογύμνωσιν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ταπείνωσιν αὐτοῦ, τὰ δὲ οἰκονομολογικά του ἄθλα, συνιστάμενα εἰς τὴν σπατάλην τοῦ δημοσίου χρήματος καὶ τὴν αἰσχρὰν ἐξώνησιν τῶν συνειδήσεων, δὲν κατέληξαν εἰμὴ εἰς τὴν χρεωκοπίαν τοῦ ἔθνους, καὶ ἐντούτοις, πράγματα τόσον προφανῆ καὶ τόσον γνωστὰ ὁ νῦν πρωθυπουργὸς προσποιεῖται, ὅτι δὲν τὰ βλέπει, ὅτι δὲν τὰ ἐννοεῖ, καὶ ἀεροβατεῖ, νομίζων ὅτι περιπατεῖ ἐπὶ ῥόδων καὶ ἀνθέων, καὶ βλέπων ἐν τῇ φαντασίᾳ του εἰκόνας λαμπροῦ μέλλοντος τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κυβερνωμένου ἔθνους. Νομίζει, ὅτι αὐξάνει ἡ ἐθνικὴ παραγωγὴ διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων, χωρὶς νὰ αὐξάνωσι συνάμα καὶ οἱ πόροι τοῦ ἔθνους Οἷον θαυμάσιον οἰκονομολογικὸν σύστημα εἰσάγει εἰς τὴν οἰκονομολογικὴν ἐπιστήμην ὁθαυμάσιος οὗτος οἰκονομολόγος! Σκέπτεται ὡς ἀκολούθως: τὸ ἔθνος προσέφερεν ἄλλοτε φόρους 50 ἑκατομμυρίων, σήμερον προσφέρει 85 ἑκατομμυρίων, ἄρα προώδευσε σπουδαίως· ἐὰν τὰ 85 ἑκατομμύρια γίνωσιν 100· θὰ εἴπῃ ὅτι ἐδιπλασιάσθησαν οἱ πόροι τοῦ ἔθνους. Οὕτω σκέπτεται ὁ μέγας οὗτος οἰκονομολόγος, ἀδιάφορον δι' αὐτὸν ἐὰν ἐδιπλασιάσθησαν οἱ φόροι ἐπὶ τῶν αὐτῶν πόρων καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Προσποιεῖται ὅτι ἀγνοεῖ τὴν ἁπλουστάτην σκέψιν, ὅτι ἐὰν ἡ ποσότης τῶν φόρων ηὔξανε συνεπείᾳ τῆς αὐξήσεως ἢ τοῦ διπλασιασμοῦ τῶν ἐθνικῶν πόρων, καὶ ἑπομένως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, τηρουμένου τοῦ αὐτοῦ φορολογικοῦ μέτρου καὶ τῆς αὐτῆς ἀναλογίας, βεβαίως τότε θὰ ὑπῆρχε πραγματικὴ αὔξησις τῆς παραγωγῆς, καὶ συνεπείᾳ ταύτης θὰ ηὔξανον καὶ αἱ πρόσοδοι τοῦ κράτους ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς φορολογίας. Ὅταν ὅμως ἐπὶ τῶν αὐτῶν πόρων καὶ τῆς αὐτῆς παραγωγῆς ἐπιβάλλωνται διπλάσιοι φόροι, καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἰσπράττεται διπλάσιον ποσόν, θὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ἐθνικὴ παραγωγὴ ὄχι μόνον δὲν αὐξάνει, ὡς φρονεῖ ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς, ὄχι μόνον δὲν προοδεύει, ὡς φαντάζεται ὁ σπουδαῖος οὗτος οἰκονομολόγος, ὄχι μόνον δὲν περιορίζεται τοὐλάχιστον κατά τινα μικρὰν ἐλάττωσιν, μὴ ἐπιδρῶσαν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς, ἀλλὰ ἐκμηδενίζεται αὕτη ἐντελῶς πρὸς μεγίστην βλάβην τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μέλλοντος. Διότι ἐὰν ἐκ τῶν 100, ἅτινα, καθ' ὑπόθεσιν, παριστῶσι τὴν ἐθνικὴν παραγωγὴν, λαμβάνεις τὰ 25, μένουσιν εἰς τὸ ἔθνος τὰ 75, ἐξ ὧν τὰ μὲν 50 ἀπαρτίζουν τὴν παραγωγικὴν δαπάνην, τὰ δὲ 25 τὴν καθαρὰν ἐθνικὴν πρόσοδον, καὶ ἅτινα τῷ χρησιμεύουσι πρὸς συντήρησίν του καὶ πρὸς μέλλουσαν παραγωγήν. Ὅταν ὅμως ἐκ τῶν αὐτῶν 100 λαμβάνωνται 50, τότε μένουσιν εἰς τὸ ἔθνος τὰ λοιπὰ 50, ἅτινα, ὡς εἴρηται, δὲν εἶναι ἢ ἡ παραγωγικὴ δαπάνη, καὶ δὲν ἀντιπροσωπεύουσι καμμίαν πρόσοδον διὰ τοὺς παραγωγούς, διότι τὰ 50 ταῦτα προϋπῆρχον καὶ ἐδαπανήθησαν πρὸς νέαν παραγωγήν, ἣν ὅμως τὸ δημόσιον ἐσφετερίσθη ὁλόκληρον. Ἡ εἰσπραξις ἑπομένως μεγαλειτέρων φόρων ἐκ τῆς αὐτῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς ἐκμηδενίζει ἀντὶ νὰ αὐξάνῃ αὐτὴν καὶ τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον, ὡς φαντάζεται ὁ κύριος Πρωθυπουργός ὅστις νομίζει ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀνεξάντλητον μεταλλεῖον, καὶ ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ αὐξάνει ἀδιακόπως τοὺς φόρους, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις κατήντησεν εἴλως τοῦ δημοσίου, ὑποσχόμενος πάντοτε ἰσοζύγια καὶ περισσεύματα καὶ πολέμους καὶ θριάμβους καὶ νίκας καὶ δάφνας!

Θέλων δὲ ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς νὰ δικαιολογήσῃ τοὺς ἑκάστοτε νέους παρ' αὐτοῦ ἐπιβαλλομένους φόρους εἰς τὸ πτωχὸν καὶ ἀτυχὲς αὐτὸ ἔθνος, ἰσχυρίζεται ὅτι τοῦτο εὑρίσκεται ἐν οἰκονομικῇ εὐεξίᾳ καὶ ὅτι σχετικῶς πρὸς ἄλλα εὐρωπαϊκὰ ἔθνη φορολογεῖται ὀλιγώτερον, ποιεῖ δὲ ἀναλογίας κατ' ἄτομον καὶ εὑρίσκει ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται εἰσέτι νὰ προσφέρῃ καὶ πολὺ μεγαλείτερον ποσὸν φόρων ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ της, κατ'

ὅτι τὰ φορολογικὰ βάρη, εἰς ἃ ὑπόκεινται κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη, εὑρίσκονται εἰς μείζονα κατ' ἄτομον ἀναλογίαν ἢ ἐν Ἑλλάδι. Ἀλλ' ὦ παράδοξε οἰκονομολόγε, ὁ ἀγνοῶν καὶ τὰ ἁπλούστερα στοιχεῖα τῆς οἰκονομολ. ἐπιστήμης, ἢ προσποιούμενος ὅτι τὰ ἀγνοεῖς, εἰς ποῖον σύγγραμμα εὗρές ποτε ὅτι οἱ φόροι τίθενται ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὅτι ἡ ἀναλογία αὐτῶν γίνεται κατ' ἄτομον, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος; Καὶ τὰ μωρὰ παιδιὰ κύριε οἰκονομολόγε, γνωρίζουσι σήμερον, ὅτι ἕκαστον ἔθνος προσφέρει πρὸς συντήρησιν τοῦ κράτους ποσὸν φόρων ἀνάλογον τῆς οἰκονομικῆς του καταστάσεως καὶ τοῦ εἰσοδήματός του, καὶ οὐχὶ τοῦ πληθυσμοῦ του, διότι κατὰ γενικὸν ἀξίωμα φόρος εἶναι μέρος τῶν κερδῶν τοῦ πολίτου, ὅπερ οὗτος συνεισφέρει πρὸς συντήρησιν τῆς πολιτείας. Τὸ σύνολον ἑπομένως τῶν πολιτῶν κύριε οἰκονομολόγε, συνεισφέρει ἓν μέρος ἐκ τοῦ συνόλου τῶν κερδῶν του, ἅτινα προσπορίζεται ἐκ τῆς ἐργασίας του καὶ ἐγγένει ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, ἤτοι τὸ ἔθνος προσφέρει ἓν μέρος ἐκ τοῦ εἰσοδήματός του, συντήρησιν τοῦ κράτους, καὶ οὐχὶ τόσα κατ' ἄτομον, ὅπως ἀξιοῖ ἡ ὑμετέρα οἰκονομολογικὴ ἐξοχότης. Κατὰ τὴν ὑμετέραν θεωρίαν, κύριε Πρωθυπουργέ, ἔθνος ἐκ δέκα ἑκατομμυρίων ἀθλίων οἰκονομικῶς ὄντων ὀφείλει νὰ προσφέρῃ διπλασίους φόρους ἀπὸ ἔθνος ἐκ πέντε μὲν ἑκατομμυρίων, πλὴν εὐπόρων καὶ οἰκονομικῶς ἀκμαίων πολιτῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ ἂν ἠλίθοσαν ἡ θεωρία σας, καθ' ἣν ὁ Ἕλλην κατ' ἄτομον ὀφείλει νὰ προσφέρῃ ὅσα καὶ ὁ Γάλλος κατ' ἄτομον καὶ τότε αὕτη θὰ ἦτο ἀνεφάρμοστος ἐν Ἑλλάδι, διότι ὀφείλεις νὰ λάβῃς ὑπ' ὄψιν ὄχι μόνον τί συνεισφέρει ὁ Γαλλικὸς λαὸς εἰς τὴν κυβερνησίν του ἀλλὰ καὶ τί ἀπολαύει. Προσφέρει μὲν τοὺς φόρους του, ἀλλὰ οὗτοι χρησιμεύουσιν καὶ διατίθενται ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ εὐημερίας. Ἐν Ἑλλάδι δὲ οἱ φόροι, ἐνῷ εἶναι βαρύτεροι ἀπὸ τοὺς φόρους ὅλων τῶν ἐθνῶν, ὅπως καὶ ἂν ὑπολογισθῶσιν, εἴτε κατ' ἄτομον εἴτε ἀναλόγως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, χρησιμεύουσιν ἐκ μέρους τῶν κυβερνήσεων τῆς πρὸς σπατάλην καὶ πρὸς αἰσχρὰν διοίκησιν, ἐνῷ ἐν Γαλλίᾳ χρησιμεύουσιν οὗτοι πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους.

Ἂς μάθῃ λοιπὸν ὁ μέγας οἰκονομολόγος, ὅστις κυβερνᾷ νῦν τὴν Ἑλλάδα, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὸν ἐννόησε λίαν καλῶς καὶ δὲν ἀπατᾶται πλέον ἀπὸ τὰς ἀγυρτικὰς ἐπιδείξεις καὶ ἐπαγγελίας του. Ἂς μάθῃ ὅτι θὰ πράξῃ πολὺ καλῶς νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ πολιτεύηται ἐν Ἑλλάδι καὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ εὕρῃ τόπον τινὰ ἐν τῷ φανταστικῷ κόσμῳ, ὅπως ἐφαρμώσῃ τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα οἰκονομολογικά του συστήματα, τὰς ὑψηλὰς περὶ τοῦ πολιτεύεσθαι θεωρίας του καὶ τὰς λαμπρὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἰδέας του, διότι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πείθεται μᾶλλον περὶ τοῦ ὅτι τὸ παρὸν αὐτοῦ εἶναι ἄθλιον καὶ ὅτι τὸ μέλλον θὰ ἦναι ἀθλιέστερον, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ τὸ αὐτὸ πολιτικὸν καὶ οἰκονομολογικὸν σύστημα νὰ διέπῃ τὸν τόπον, παρὰ περὶ τοῦ ὅτι τὸ μὲν παρὸν αὐτοῦ εἶναι ἀνήκουστον, τὸ δὲ μέλλον θὰ ἦναι λαμπρόν, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ νὰ κυβερνᾷ τὸν τόπον τὸ σύστημα τοῦ μεγάλου τῆς Ἑλλάδος πολιτικοῦ καὶ ἐνδόξου Πρωθυπουργοῦ.

Ι. Α. Γ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Κατὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς μετέστη εἰς Κύριον, ἐν ἡλικίᾳ ὀγδοήκοντα καὶ τεσσάρων ἐτῶν ὁ σεβαστὸς ἡμῶν συμπολίτης καὶ διδάσκαλος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ καὶ τὴν ἑπομένην ἐκηδεύθη προσηκόντως καὶ μετὰ τῶν τιμῶν ἐκείνων ὧν ὁ μακαρὸς αὐτοῦ βίος ἐγένετο ἄξιος. Ἑξήκοντα καὶ πέντε ἔτη τοῦ βίου αὐτοῦ ὁ γηραιὸς Μητσόπουλος ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, οὐδὲν ἀξιώσας ἄλλο παρ' αὐτῆς ἢ τὴν ἐνδόμυχον συναίσθησιν ὅτι ἐπετέλεσε τὸ καθῆκον, ὅπερ ἀπετέλη τὸν πολικόν τοῦ βίου καὶ τῆς ἐνεργείας του. Ὁ ἐνεργὸς αὐτοῦ βίος ἄρχεται σὺν τῇ ἐνάρξει τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος, εἰς ὃν ἀφιεροῦται ὁλόκληρος· τοῦ ἀγῶνος δὲ περατωθέντος ἀφιεροῦται εἰς τὸ ἱερὸν ἔργον τῆς διδασκαλίας καὶ μορφώσεως τῶν ἑλληνίδων γυναικῶν καὶ μητέρων καὶ ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ἐγκαρτερεῖ, μετὰ ἡρωϊκῆς ὄντως καρτερίας πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη, εὐτυχήσας νὰ ἴδῃ καθεζομένας εἰς τὰ θρανία τοῦ σχολείου του τρεῖς ὅλας γενεάς.

Ἐγεννήθη ὁ Δημήτριος Μητσόπουλος ἐν Πάτραις κατὰ Μάρτιον τοῦ 1802 ὅπου ἐξεπαιδεύθη εἰς τὰ πρῶτα γράμματα παρὰ τῷ διδασκάλῳ τοῦ καιροῦ ἐκείνου Βενεδίκτῳ. Παιδίον ἔτι ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐν ᾗ παρέμεινεν μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ πρωτομάρτυς Γρηγόριος ὁ Πατριάρχης καθηγίασε διὰ τοῦ αἵματός του τὸν ἀρχόμενον ἑλληνικὸν ἀγῶνα. Τὸ τραγικὸν τοῦτο γεγονὸς οὕτινος μάρτυς ἐγένετο ὁ νεαρὸς Μητσόπουλος ἐγένετο αὐτῷ ἀφετηρία τοῦ πρώτου ὡς στρατιώτου τῆς πατρίδος σταδίου του. Κατῆλθεν ἀμέσως εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα καὶ ἐτάχθη εἰς τὰς τάξεις τῶν μαχητῶν αὐτῆς, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων βλέπομεν αὐτὸν προκινδυνεύοντα ὅπου κίνδυνος, ὅπου δόξα. Ἐγένετο ἀξιωματικὸς ὡς τὸν ἀποκαλοῦσιν ἐπίσημα τῶν ἀρχηγῶν ἔγγραφα, προσήνεγκε δὲ καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὰ στρατεύματα, διὰ τῶν γραμμάτων ἃ ἐγνώριζε, ὡς πιστοῦται δι' ἄλλων μεμαρτυρημένων πιστοποιητικῶν τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη, Κανέλλου Δεληγιάννη, Νικήτα Σταματοπούλου, Ἀναγ. Δέκα. Παρὰ τῷ τελευταίῳ τούτῳ ἀρχηγῷ ὁ Μητσόπουλος διετέλεσεν ὡς ἀξιωματικὸς καὶ γραμματεύς, παρευρέθη δὲ εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ φρουρίου τῆς Κορίνθου, εἰς πάσας τὰς εἰς Δερβενάκια κατὰ τοῦ Δράμαλη μάχας, εἰς τὴν πολιορκίαν, τοῦ Ναυπλίου μέχρι τῆς ἐξ ἐφόδου ἁλώσεως τοῦ Παλαμιδίου καὶ εἰς διαφόρους κατὰ τῶν Ἀράβων τοῦ Ἰμβραΐμ μάχας· ὡσαύτως προεκινδύνευσε καὶ εἰς τὰς νήσους Ὕδραν καὶ Σπέτσας ὅτε αὗται ἐπαπειλοῦντο ὑπὸ τῶν ἐχθρικῶν στόλων.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος οὐδὲν ἄλλο ἠξίωσεν ὁ Μητσόπουλος εἰς ἀμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν του, εἰμὴ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ὑπηρεσιῶν του πρὸς τὴν πατρίδα, ἐν ἄλλῳ εἰρηνικῷ σταδίῳ. Διὰ τοῦτο κατ' αὔγουστον τοῦ 1823 ἀπαντῶμεν αὐτὸν γραμματέα τῆς δημογεροντίας Ἐρμιονίδος, κατὰ σεπτέμβριον τοῦ 1829 γραμματέα τῆς ἀστυνομίας Ἀργολίδος, μέχρι τοῦ 1831, ὁπότε ἀπαντῶμεν αὐτὸν ὑπάλληλον τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τμήματος καὶ κατόπιν γραμματέα τῆς διοικητικῆς τοποτηρήσεως Ἐρμιονίδος, μέχρι τῆς 4 αὐγούστου 1834, ὁπότε διωρίσθη δημοδιδάσκαλος, κατόπιν δὲ Νομαρχιακὸς διδάσκαλος, καὶ εἰς τὴν θέσιν ταύτην παρέμεινε μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἐπὶ πεντήκοντα καὶ πλέον ἔτη.

Πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη διδάσκαλος, κατ' ἀρχὰς μὲν τῶν ἀρρένων, κατόπιν δὲ τῶν θηλέων! Δὲν εἶναι ὁ ἀγὼν οὗτος μικρός, οὐδὲ παρῆλθεν εἰς μάτην· τρεῖς γενεαὶ ἐξεπαιδεύθησαν ὑπὸ τοῦ Μητσοπούλου, αἱ δὲ μαθήτριαι αὐτοῦ ἃς ἐγκατέλειψεν σήμερον εἰς τὰ βάθρα τοῦ σχολείου του, εἰσὶν αἱ ἔγγονοι τῶν πρώτων αὐτοῦ μαθητριῶν! Βᾶ μακαριστὸς λογίζεται καὶ εἶναι ὁ διανοίγων τοῦ ὀφθαλμοὺς ἑνὸς μόνου παιδίου εἰς τὸ φῶς τῆς γνώσεως, πόσον μακαριστὸς πρέπει νὰ λογισθῇ ὁ εὐτυχήσας νὰ διδάξῃ τὰ γράμματα καὶ νὰ διαπλάσῃ τὸ ἦθος τόσων ἑλληνίδων μητέρων, παρ' ὧν ὁλόκληροι γενεαὶ ἀπεκδέχονται τὴν εὐτυχίαν. Ἐὰν ὁ Μητσόπουλος ἔζη ἐν μέσῳ ἄλλης κοινωνίας, ὀλιγώτερον ἀπαθοῦς, ποίων καὶ πόσων τιμῶν ἤθελεν ἀξιωθῆ συμπληρῶν τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ διδασκαλικοῦ του σταδίου! ἤθελεν αὐτὴ ἑορτασθεῖ διὰ πανηγύρεων δημοσίων καὶ κατ' αὐτὰς ἤθελε μαρτυρηθῇ ὁ κοινὸς σεβασμὸς καὶ ἡ κοινὴ εὐγνωμοσύνη πρὸς ἄνδρα κατηναλώσαντα πεντήκοντα ἔτη τῆς ζωῆς αὐτοῦ εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν μόρφωσιν τῶν θυγατέρων τοῦ λαοῦ· ἀλλὰ παρ' ἡμῖν οἱ μάρτυρες οὗτοι θνήσκουσιν ἀφανεῖς καὶ βαίνουσιν εἰς τὸν τάφον συντετριμμένοι ἐκ τοῦ ἄχθους τοῦ ἐπιπόνου ἔργου καὶ τῆς πικρίας τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τῆς παραγνωρίσεως, καὶ διὰ τοῦτο ὀσημέραι καθίστανται παρ' ἡμῖν σπανιώτεροι οἱ μάρτυρες τοῦ καθήκοντος.

Περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ ἤθους τοῦ Μητσοπούλου, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς τι, ἐν ὅσῳ τὰ ἔργα τοῦ μακροῦ αὐτοῦ βίου μαρτυροῦσι περὶ αὐτῶν εὐγλώττως, οἱ δὲ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ προκείνται ἀψευδῆ μαρτύρια τῶν ἀρετῶν ἃς ἐκέκτητο ὡς οἰκογενειάρχης. Εἰς τὸν νεκρὸν αὐτοῦ ἀπεδόθησαν αἱ στρατιωτικαὶ τιμαὶ τῶν παρασήμων τοῦ «Ἀγῶνος» καὶ τοῦ «Σωτῆρος» ἃ ἔφερεν ὡς μόνην ἀμοιβὴν τῶν πολυχρονίων πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν του καὶ προεπέμφθη εἰς τὸν τάφον ὑπὸ τῆς τρυφερᾶς στοργῆς τῶν τέκνων του καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, ὧν εὐγλώττως διερμήνευσε τὸ αἴσθημα, δι' ὡραίου ἐπικηδείου, ὁ δικηγόρος κ. Π. Πατσιάδης.

Μακαρισοὶ οἱ ἄνθρωποι ὧν ὁ βίος καὶ ἡ τελευτὴ παρέχουσιν ἀφορμὰς πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἐγκαταλείπουσιν εἰς τὴν γῆν πολύτιμον κληροδοσίαν. Ἡ καρδία αὐτῶν καὶ πάλλουσα καὶ κόνις ὁμιλεῖ ἡμῖν περὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καθήκοντος, ἡ δὲ φωνὴ αὐτῶν εἴτε ἐν μέσῳ ἡμῶν λαλοῦσα, εἴτε ὡς ἠχὼ ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐρχομένη καὶ ὁλονὲν βυθιζομένη εἰς τὰς ἀβύσσους τοῦ μέλλοντος, ὁμιλεῖ ἡμῖν περὶ ἀθανασίας.

Πρὸς χαρὰν τῶν παρ' ἡμῖν πολυαρίθμων φίλων τοῦ Σεβασμιωτάτου πρώην Κερκύρας κ. Ἀντωνίου Χαριάτου καὶ τῶν τιμώντων εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τὴν ἄμεμπτον ἀρχιερωσύνην, φίλος ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς παρακαλεῖ ἡμᾶς, νὰ γνωστοποιήσωμεν τὴν ὑψηλὴν τιμὴν ἧς ἐπ' ἐσχάτων ἔτυχε παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας ἥτις ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς τιμᾷ διαπρεπῆ ἱεράρχην, ἀφ' ἑτέρου ἀντανακλᾶται ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἀπέστειλε τῷ πρώην ἀρχιεπισκόπῳ Κερκύρας κυρίῳ Ἀντωνίῳ πολύτιμον ἐγκόλπιον κεκοσμημένον δι' ἀδαμάντων καὶ ἄλλων πολυτίμων λίθων, ὅπερ ἡ ἐν Βιέννῃ Ῥωσσικὴ πρεσβεία διεβίβασεν αὐτῷ μετὰ τῆς ἑπομένης κολακευτικῆς ἐπιστολῆς.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ ΡΩΣΣΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

Ἐν Βιέννῃ τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1886.

Σεβασμιώτατε

Ἕνεκεν τῶν ἐξόχων ὑπηρεσιῶν ἃς ἡ ὑμετέρα Πανιερότης προσήνεγκεν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ ἔδοξε τῇ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῇ Μεγαλειότητι τῷ ὑψηλῷ Κυρίῳ μου, νὰ ἀπονείμῃ ὑμῖν ἀδαμαντοκόλλητον ἐγκόλπιον.

Πληροφορῶν ὑμᾶς περὶ τοῦ δείγματος τούτου τῆς ὑψηλῆς αὐτοκρατορικῆς εὐνοίας, αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν καὶ σπεύδω νὰ σᾶς συναποστείλω τῇ παρούσῃ τὸ ἐγκόλπιον ὅπερ ἔλαβον ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ οἴκου, κατὰ τὴν ὑποδειχθεῖσαν ὑφ' ὑμῶν διεύθυνσιν.

Ἀπεκδεχόμενος τὰς εὐλογίας σας, παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν Πανιερότητα νὰ δεχθῇ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἄκρας ὑπολήψεώς μου.

Λόβατώφ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ εἴδησις τῆς διαλύσεως τῆς βουλῆς ἐλ' ἀφ' στον συνεκίνησε τὸ κοινὸν ἐνταῦθα ὅπερ δ' δέχθη αὐτὴν μετ' ἀδιαφορίας. Οὕτω ἐγίναμεν πλέον νὰ μὴ συγκινούμεθα ἐπὶ τῶν σημαντικωτάτων πολιτικῶν γεγονότων, οὐδὲ ν' ἀποδίδωμεν τὴν πρέπουσαν αὐτοῖς σημασίαν. Ἡ ἄρτι διαλυθεῖσα Βουλὴ εἶχεν ἐκπέσει πρὸ πολλοῦ ἐκ τῆς ἐθνικῆς

συνειδήσεως, ἡ δὲ ἐπαλευσομένη δὲν προσκαλεῖται καλλιτέρα καὶ διὰ τοῦτο δύναται μόνον νὰ ἐξηγηθῇ διατί τὸ κοινὸν ἀδιαφόρως ἔχει πρὸς τὰ γενόμενα.

— Ἐφ' ὅσον ὁ καιρὸς παρέρχεται ἐπὶ τοῦσοῦτον καταδηλοῦται πλειότερον, ἐνταῦθα τουλάχιστον, ὁ βαθμὸς τῆς ἀποδοκιμασίας ἧς ἔτυχεν παρὰ τῷ κοινῷ τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ἐστὶ μέγας. Γενικὴ ἐπικρατεῖ γνώμη ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὑπὸ τὰς οἰκονομικὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς διατελεῖ, ἀδυνατεῖ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν δημόσιον θησαυρὸν κατ' ἔτος ἑκατὸν ἑκατομ. δραχμῶν καὶ ὅτι ἐν τούτῳ σφάλεται τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς Κυβερνήσεως. Προσέτι ὁσημέραι καταδηλοῦται πλειότερον ἡ γνώμη τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ καὶ ἐπὶ τῶν σημείων ἐφ' ὧν ἐδύναντο νὰ γίνωσιν οἰκονομίαι, ἵνα μὴ ζητηθῶσι ἑκατὸν ἑκατομ. δραχ. Μεγάλη μερὶς τοῦ τόπου φρονεῖ ὅτι ἐδύναντο νὰ γίνωσιν οἰκονομίαι ἐφ' ὅλων τῶν κλάδων τῆς διοικήσεως, πλειότεροι δὲ ἀνεπιφυλάκτως συνιστῶσι τὴν περικοπὴν τῶν δαπανῶν τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων, δι' οὓς λόγους ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐκθέτομεν σήμερον καὶ ἡμεῖς. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι τόσον βαθέως ἐνεποιήθη ἡ πεποίθησις αὕτη παρὰ τῷ λαῷ, ὥστε ἐὰν αἱ μέλλουσαι βουλευτικαὶ ὑποψηφιότητες ζητήσωσι τὰς ψήφους τῶν πολιτῶν ὑπὸ δύο διάφορα προγράμματα, αἱ μὲν ὑπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, αἱ δὲ ὑπὸ τοῦ τῶν οἰκονομιῶν ἐν τοῖς ἄνω ὑπουργείοις, ἀναμφισβητήτως αἱ δεύτεραι θὰ προσελκύσωσι τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην καὶ θὰ ἐπικρατήσωσιν ἐν τῷ ἐκλογικῷ ἀγῶνι.

— Ὁ ἕτερος τῶν παρ' ἡμῖν Ἐμπορικῶν Συλλόγων, ὁ «Ἐμπορικὸς καὶ Βιομηχανικὸς Σύλλογος Πάτραι» κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συνεδρίασιν συνεζήτησε τὰ νέα οἰκονομικὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐν γένει τὸ οἰκονομικὸν σύστημα αὐτῆς, ὡς ἀνεπτύχθη ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, διὰ τοῦ λόγου δι' οὗ εἰσήγαγε τὸν προϋπολογισμόν. Ὁ Σύλλογος μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐνετείλατο τῷ Προεδρείῳ αὐτοῦ νὰ διαβιβάσῃ τῇ Κυβερνήσει καὶ τῇ Βουλῇ (ἥτις ὑρίστατο ἔτι) τὴν λύπην αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐκπτώσει τῆς δημοσίας πίστεως τῇ καταγγελομένῃ ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, νὰ καταδικάσῃ τὴν εἰς τὰ δάνεια προσφυγὴν καὶ τέλος νὰ συστήσῃ πᾶσαν δυνατὴν οἰκονομίαν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν λεγομένων πολεμικῶν ὑπουργείων. Φρονοῦμεν ὅτι ὁ Σύλλογος οὗτος πιστῶς διερμήνευσε ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ φρόνημα τῆς μεγάλης παρ' ἡμῖν ἐμπορικῆς τάξεως.

— Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ὀκτώβριον συνελλήφθησαν παρὰ τῆς Μοιραρχίας Ἀχαϊοήλιδος κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτῆς ἑκατὸν ὀκτὼ φυγόδικοι καὶ φυγόποινοι.

— Τὸ ἡμέτερον δημοτικὸν συμβούλιον ἀπεργεῖ. Νομίζομεν ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς ὅπως ὁ κ. Νομάρχης ἐφαρμόσῃ τὰς ποινὰς τοῦ νόμου κατὰ τῶν συμβούλων ἐκείνων οἵτινες διὰ τῆς ραθυμίας των, ἢ πρὸς ἄλλους σκοποὺς παρακωλύουσι τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τοῦ σώματος.

— Εὐχαρίστως εἴδαμεν καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Αἰῶνος» ἧτοῦ ἡ παῦσις ἐθεωρεῖτο κενὸν μέγιστον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ δημοσιογραφίᾳ.

— Μεγάλη κατακραυγὴ ἐπικρατεῖ ἐνταῦθα ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως πυρείων ἐκ τοῦ Μονοπωλείου, διότι ἐπωφελούμενοι τῆς ἐλλείψεως ταύτης μεταπράται τινὲς φορολογοῦσιν εἰς δεύτερον βαθμὸν τὸ κοινόν.

— Ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν κύριος Ἀναστάσιος Ῥηγόπουλος προσέφερε χθὲς εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Λαοῦ δραχ. ἑκατὸν καὶ ἀνεγράφη εὐεργέτης αὐτῆς. Καὶ ἕτερος δὲ τῶν εὐεργετῶν της, ὁ κ. Παν. Ἀβδελόπουλος προσέφερεν ἑτέρας δραχ. 25.—Παρ' ἀνωνύμου δὲ ὑπὸ στοιχ. Γ. Κ. ἐστάλησαν εἰς τὴν Σχολὴν δραχ. 30, ὁ δὲ κ. Κυριάκος Λάππας δραχμὰς 25. Τοιαῦται ἀξιέπαινοι συνδρομαὶ διευκολύνουσι τὴν τακτικὴν καὶ ἀξιοπρεπῆ λειτουργίαν τοῦ κοινωφελοῦς τούτου ἱδρύματος.— Ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ ἐποιήσατο χθὲς ἔναρξιν τῆς «περὶ ἀρχῶν τοῦ δικαίου» πρακτικῆς διδασκαλίας ὁ κ. Εὐθύμιος Καράκαλος ἐφέτης, καὶ θέλει ἐξακολουθήσει διδάσκων κατὰ πᾶσαν Τρίτην. Ἀξιέπαινος λίαν εἶναι ὁ ἀκάματος οὗτος τῆς Θέμιδος λειτουργὸς, διότι, μ' ὅλας τὰς ἐκ τῆς ὑψηλῆς θέσεώς του ἀσχολίας, δὲν ἀπηξίωσε νὰ ἀναδεχθῇ τὴν διδασκαλίαν μαθήματος τόσον χρησίμου τῷ λαῷ. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι πολλοὺς ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν λογίων εὑρήσει μιμητάς.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα ἐν μέσῳ τῶν εὐχῶν πολυαρίθμων συγγενῶν καὶ φίλων οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν μεγαλεμπόρου καὶ κτηματίου κ. Δημ. Λελοῦδα μετὰ τῆς καλλίστης δεσποινίδος Ὄλγας Πατζῆ, θυγατρὸς τοῦ ἀξιοτίμου ἡμῶν συμπολίτου κ. Διον. Πατζῆ, οἷς εὐχόμεθα αἰσίαν κὴν στέψιν.

— Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης τρίτης ἐγένετο ἔναρξις ἐν τῷ ἡμετέρῳ Δημοτικῷ Θεάτρῳ «Ἀπόλλων» τῶν παραστάσεων τοῦ μελοδραματικοῦ θιάσου, διὰ τοῦ γνωστοῦ μελοδράματος **BALLO IN MASCHERA.** Τὸ Θέατρον ἡμῶν παρέστη κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ὑπὸ τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ λαμπρότητα, κατάμεστον ἐκλεκτοῦ κοινοῦ, κατάφωτον καὶ διασκευασμένον καταλλήλως, ἀνέμνησεν δέ, οὕτω λαμπρόν, εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν φίλους τοῦ μελοδράματος ἄλλους παλαιοὺς καιρούς. Ἐν συνόλῳ ὁ μελοδραματικὸς θίασος ἐκρίθη κάλλιστος καὶ ἀνάλογος πρὸς τὸν βαθμὸν καὶ τὰ μέσα τοῦ ἡμετέρου θεάτρου καὶ μόνον ἴσως δυσανάλογος πρὸς τὰς ὑπερβολικὰς ἀξιώσεις ἐνίων παρ' ἡμῖν φιλομούσων. Ὁ ὀξύφωνος ἀρχαῖος καὶ δεδοκιμασμένος καλλιτέχνης ᾄδει μετὰ πολλῆς τέχνης, ἡ δὲ φωνὴ αὐτοῦ εἰς τοὺς ὑψηλοὺς τόνους εἶναι ἀκριβὴς καὶ μελωδική, ὅπερ εἶναι τὸ οὐσιῶδες εἰς τὴν μουσικὴν ἁρμονίαν ἣν συμπληροῖ. Ἡ ὑψήφωνος ἀρέσκει εἰς ὅλους διά τε τὴν ἀκρίβειαν τῆς φωνῆς αὐτῆς, τὴν τέχνην καὶ τὰς ἄλλας αὐτῆς καλλιτεχνικὰς ἰδιότητας. Ὁ Βαρύτονος, νεαρὸς καλλιτέχνης πλήρης μέλλοντος, ἔχει φωνὴν ἀνθηράν, ἄφθονον, ἀδίαστον, μελωδικὴν καὶ ἀξιόλογον ἐπὶ τῆς σκηνῆς παράστημα. Ἡ ἀνθυψήφωνος, μ' ὅλον ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβῶς ἀνθυψήφωνος εἶναι καλλιτέχνις ἀρίστη καὶ ἀρέσκει εἰς ὅλους, θ' ἀρέσῃ δὲ πλειότερον εἰς ἄλλα μελοδράματα ἀνάλογα εἰς τὰς καλλιτεχνικὰς αὐτῆς ἰδιότητας. Περὶ βαθυφώνου δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος μέχρις οὗ φθάσῃ ὁ πρῶτος, διότι ἤδη τοῦτον ἀναπληροῖ ὁ δεύτερος. Ἡ ὀρχήστρα ἐντούτοις ὑστεροῖ κατὰ τὴν συγκρότησιν καὶ ἔχει πολλὰ κενὰ ἅτινα θὰ συμπληρωθῶσι ταχέως χάρις εἰς τὴν φιλοτιμίαν τοῦ ἐργολάβου καὶ τὴν πρόνοιαν τῆς ἐπὶ τοῦ θεάτρου ἐπιτροπῆς Πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῆς προσεφέρθη φιλοτίμως ὁ παρ' ἡμῖν μουσικοδιδάσκαλος κ. Σ. Μπίτσης οὗτινος εἶναι γνωστὴ ἡ μουσικὴ ἱκανότης. Οὕτω δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ ἐργολάβος κ. Ἀντ. Λάνδης ἐπέτυχεν εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ θιάσου του, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἐδείχθη ἐν πολλοῖς ἀτυχής, ἀντεπεκρίθη εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν παρ' ἡμῖν φιλομούσων· οὕτω δὲ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ κοινὴ αὕτη διασκέδασις θὰ ὑψωθῇ πάλιν εἰς τὴν περιωπήν της καὶ θὰ γίνῃ τὸ ἐντευκτήριον τῆς καλῆς τάξεως τοῦ τόπου. Πεποίθημεν προσέτι ὅτι ἡ ἐν τῷ θεάτρῳ τάξις θὰ διατηρηθῇ ἀπρόσβλητος καὶ ὅτι δὲν θὰ ἔχωμεν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, νὰ οἰκτείρωμεν σκηνὰς αἵτινες ἄλλοτε τόσον ἐξέθεσαν τὴν εὐκοσμίαν τῆς κοινῆς ταύτης διασκεδάσεως. Μίαν λέξιν καὶ περὶ τοῦ διευθύνοντος τὴν ὀρχήστραν, νέου ἱκανοτάτου καὶ ἀκαμάτου, εἰς ὃν πολὺ ὀφείλεται ἡ καλλίστη διεξαγωγὴ τοῦ μελοδράματος καὶ μίαν ἑτέραν περὶ τῆς τοῦ θεάτρου ἐπιτροπῆς, ἥτις οὐδενὸς φείδεται μόχθου εἰς τὴν ἐπιστασίαν τῶν πάντων καὶ ὅπως πάντα διεξάγονται κάλλιστα.

— Ὁ Ἱεροκήρυξ τῆς πόλεως ἡμῶν κ. Ἠλίας Βλαχόπουλος ὁμιλήσει τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Διονυσίου.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1171. ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ ἐμπορodικείου Πατρῶν.

Διὰ ταῦτα,

Κυρύττει τὴν ἐν Πάτραις ἐδρεύουσαν ἑταιρίαν «Δουδούμης καὶ Καλλιοτζῆς» εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως. Ὁρίζει ὡς ἡμέραν παύσεως τῶν πληρωμῶν τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας τὴν 20 7/βρίου ε. ἔ. Διορίζει εἰσηγητὴν ταύτης τὸν ἐμπορodίκην Γεώργιον Κοζάκον. Καὶ διατάσσει τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς πτωχευσάσης ἑταιρίας.

Διορίζει ἐπίσης προσωρινοὺς συνδίκους τῆς πτωχεύσεως τοὺς Γεωργ. Κοκκαλιάρην, Θ. Λάγγουραν καὶ Θ. Σταθούλιαν. Ὁρίζει χρόνον ὅπως συνέλθουν οἱ πιστωταὶ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὁριστικῶν συνδίκων τὴν δεκάτην (10) Νβρίου ε. ἔ. ἡμέραν δευτέραν καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐμπορodικείου.

Διατάσσει τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «ὁ Φορολογούμενος» καὶ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Διατάσσει τὴν φυλάκισιν τῶν μελῶν τῆς πτωχεύσεως καὶ ἐπιβάλλει τὰ ἔξοδα καὶ τέλει εἰς βάρος τῆς πτωχεύσεως.

Ἀπεφασίσθη ἐγένετο καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Πάτραις τὴν 31 8/βρίου 1886.

Ὁ πρόεδρος

Ἀρ. Νικολαΐδης

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Α. Βενετάντες.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν Πάτραι αὐθημερόν.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

(Τ. Σ.) Α. Βενετάντης.

Καλοῦνται οἱ δανεισταὶ τῆς πτωχευσάσης ἑταιρίας «Δουδούμης καὶ Καλλιοντζῆς» νὰ συνέλθωσιν ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἐμπορodικοῦ Γεωρ. Κοζάκου καὶ ἐν τῷ καταστήματι τῶν ἐν Πάτραις ἐμπορodικῶν τὴν προσεχῆ Δευτέραν (10 τρεχ, μηνὸς) καὶ ὥραν 10 π. μ. πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὁριστικῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως κ.λ.π.

Ἐν Πάτραις τὴν 4 9βρίου 1886.

Ὁ ὑπογραμματεὺς τοῦ Ἐμπορodικείου

(Τ. Σ) Α. Ἀσημάκαρος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ν τ α μ ι ζ ά ν α ι μεγάλαι ἐξ ὑέλου πολὺ ἰσχυροῦ, χωρητικότητος 50 σχεδὸν ὀκαδῶν, χρήσιμαι πρὸς ἐναπόθεσιν οἴνου ἢ ἐλαίου. Διεύθυνσις: (Εἰς ἐργολαβίαν λιμένος προκυμαίας «Καλαβρύτων») εἰς Πάτρας.

Νέος μὲ πεῖραν ἐμπορικὴν, κάτοχος δὲ τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς ὡς καὶ διπλογραφίας τεῖ θέσιν εἰς ἐμπορικὸν κατάστημα. Πληροφορίαι ἐν τῷ τυπογραφείῳ μας.

Μαθητὴς 15ὴς ζητεῖ θέσιν παρά τινι γραφείῳ.

Νέος 16ὴς πατρὸς ἱερέως ζητεῖ οἰκίαν ἐν ᾗ νὰ ὑπηρετῇ ἀμίσθι καὶ νὰ φοιτᾷ ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ Γυμνασίου. — Πληροφορίαι εἰς τὸ τυπογραφεῖον.

Γάλα

1,35 τὸ κουτίον

εἰς τὸ Ὁλανδικὸν μαγαζεῖον.